

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0219990

Dato: 05.12.12

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 68 - Forslag til lov om afgift af bidraget til Arbejdsmarkedets Erhvervssydomssikring og af arbejdsulykkeserstatninger m.v.

Hermed sendes en kommentar til henvendelse fra PWC af 30. november 2012 (bilag 6).

Holger K. Nielsen

/ Susanne Reinholdt Andersen

PWC bemærker, at det af det lovforberedende materiale fremgår, at lovforslaget ikke har EU-retlige konsekvenser.

Det er PWC's vurdering, at EU-forordning nr. 883/2004 finder anvendelse på alle typer af bidrag, som er med til at finansiere en social sikringsordning, herunder arbejdsulykker, idet det ikke er en betingelse, at bidraget giver ret til en konkret og identificerbar modydelse.

PWC oplyser, at EU-domstolen tidligere har taget stilling i sager, hvor Frankrig finansierede visse sikringsordninger – ved maskerede bidrag. EU-domstolen fastslog, at sådanne bidrag ikke kan pålægges personer, som efter forordningens lovvalgsregler ikke er omfattet af fransk ret. Der henvises til EU-domstolens domme af 15. februar 2000 i hhv. sag C-34/98, Kommissionen mod Frankrig og sag C-169/98, Kommissionen mod Frankrig.

På ovennævnte baggrund retter PWC følgende spørgsmål til Skatteudvalget:

- 1) Er de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter at anse som et socialt bidrag, der er omfattet af forordning 883/2004?
- 2) Vil lovændringen medføre, at personer, som udfører arbejde i Danmark, men som efter de EU-retlige lovvalgsregler er omfattet af en anden medlemsstats regler om social sikring, alligevel vil blive opkrævet de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter?
- 3) Vil lovændringen medføre, at personer, som udfører arbejde udenfor dansk territorium, bliver opkrævet de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter, såfremt personen under udførelsen af dette arbejde, er omfattet af danske regler om social sikring?
- 4) Har det nogen betydning for opkrævningen af de i lovforslagets §§ 1 og 3 omhandlede afgifter, om arbejdsgiveren har et fast driftssted i Danmark?

Kommentar:

Ad. 1. Spørgsmålet henhører under Arbejdsskadestyrelsen, som har oplyst følgende:

”Arbejdsskadestyrelsen bemærker indledningsvis, at PricewaterhouseCoopers fejlagtigt går ud fra, at arbejdsskadeafgiften har indflydelse på finansieringen af arbejdsskadesikringen i Danmark.

Det er Arbejdsskadestyrelsens vurdering, at arbejdsskadeafgiften ikke er i konflikt med EU-forordning 883/2004, idet arbejdsskadeafgiften ikke har til formål at bidrage til at finansiere arbejdsskadesikringen, men alene er en afgift, der skal medvirke til at skabe incitament for arbejdsgiverne til at forbedre arbejdsmiljøet i danske virksomheder.

Det er endvidere hverken arbejdsgiverne eller de skadelidte, der skal betale afgiften, men derimod Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Noget andet er, at betalingen i sidste ende pålignes de arbejdsgivere, som har pligt til at betale bidrag til Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.”

Ad. 2. Med L 68 foreslås, en arbejdsskadeafgift, som opkræves hos Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, som er den eneste afgiftspligtige efter loven. Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forudsættes dog at søge dækning for afgiften hos de sikringspligtige arbejdsgivere og frivilligt sikrede, som er nævnt i lov om arbejdsskadesikring, ved en forhøjelse af det bidrag, som allerede opkræves til sikringsordningen.

Når Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring søger dækning for afgiften, sker det hos de arbejdsgivere og redere, som er sikringspligtige efter arbejdsskadesikringsloven og hos de selvstændigt erhvervsdrivende og medarbejdende ægtefæller, som frivilligt har valgt at sikre sig mod erhvervssygdomme.

Afgiften opkræves således ikke hos personer, som udfører arbejde, hverken i eller udenfor dansk territorium.

Ad. 3. Der henvises til svaret på spørgsmål 2.

Ad. 4. Der henvises til svaret på spørgsmål 2.